CONFLICTE PER LA DEPURADORA DE BORREDÀ

Disposar d'una depuradora ha sigut des de fa molts anys un objectiu no assolit pel nostre municipi. Quant es coneix (juliol 2016) el projecte definitiu per executar, és quan els ciutadans veiem que **la seva ubicació no ens sembla la millor per la proximitat al poble i les seves característiques**.

És a partir d'aquí que el nostre grup explica els seus dubtes a ciutadans, es presenten al ple del setembre diverses **preguntes per conèixer els detalls** i demanar a l'equip de govern com té previst afrontar les inquietuds que es plantegen. **Les respostes que obtenim són que** el projecte i les expropiacions ja fa molts anys que se'n va fer l'exposició pública i que es van pagar. Que **no va haver-hi cap al·legació** i que, per tant, en aquest moment **el projecte està en mans de l'ACA** que és qui en té les competències i qui portarà l'obra a terme. En finalitzar el Ple alguns ciutadans mostren la seva disconformitat a l'alcalde i nosaltres és quan **proposem a l'ajuntament fer una presentació pública a tot el poble** (no s'havia fet en tots els anys precedents) del què implicava el projecte, explicant les característiques, avantatges i possibles inconvenients que podia suposar la construcció en el lloc que estava decidit i aprovat.

A la xerrada feta al Puigmal s'hi expressen les diferents postures per part de tots els presents (ACA, Ajuntament, Grup de la CUP i ciutadans), veiem que hi ha **posicions inamovibles**. De nou **proposem acostar les parts** (crear una comissió de seguiment de les obres i posterior funcionament de l'EDAR) en la millora del coneixement de com funcionen aquestes plantes de tractament, els seus inconvenients, els avantatges socials, ecològics, pel medi ambient i el municipi de Borredà amb visites a altres plantes i amb la convocatòria d'una reunió a quatre bandes (ACA, Equip de Govern, CUP i PAUD) per veure com i de quina manera es pot millorar l'actual projecte.

En aquesta reunió, posterior al bloqueig ciutadà de l'inici de les obres, hi ha **voluntat d'acostament de tothom**, i de millora dels recursos tècnics, econòmics i ambientals per part de l'ACA d'on s'obté l'oferta d'una **modificació del projecte inicial**.

Aquests esforços d'acostament fets per tots han suposat el **cobriment de tota la planta de tractament**, un **menor impacte visual, de sorolls i d'olors**. El nou projecte l'està acabant de redactar l'empresa constructora i es presentarà al poble un cop fet.

Amb això i el compromís de l'ACA, esperem i exigim que aporti les millores necessàries pel bon funcionament de l'EDAR en tots els seus aspectes.

CANVIS DE REGIDORS

El nostre grup municipal va haver de fer front el darrer any a situacions adverses que sorgeixen quan les persones iniciem nous projectes, però no hem tingut el temps suficient per treballar junts anteriorment.

Això ens va suposar buscar les diverses maneres d'afrontar i superar les desavinences doncs aquestes repercutien en temes ciutadans que eren i són molt importants pel nostre poble.

Després de molt temps intentant trobar-hi una solució vàrem creure que la millor de totes era que dos regidors, en **Jordi Codina** i l'**Anna Manso**, cedissin el seu càrrec a dos altres companyes del grup, la **Montse Rota** i la **Isabel Escribano**, tot i que no es va seguir l'ordre inicial de la llista, així poder desencallar una situació poc favorable per continuar fent les tasques que ens vàrem proposar en entrar a l'ajuntament.

Agraïm als regidors que van deixar el càrrec els esforços, feina i temps empleat i el que hi dedicaran a partir d'ara les noves.

Ens podeu trobar al local del
C/ Manresa, 23 - 08619 Borredà
els dimecres no festius de 19.00 a 20.30

treballemjuntsborreda@gmail.com
www.tufasborreda.com
www.facebook.com/tufasborreda

CONTRAFORT

tjb-cup
poble actiu

Treballem junts per Borredà

BUTLLETÍ INFORMATIU - Nº 4 | MARÇ 2017

PEL FUTUR DE L'ESCOLA

La poca natalitat juntament amb la crisi i la manca de treball ha fet aflorar una problemàtica als petits municipis catalans: el perill de **tancament** de moltes de les seves **escoles** degut al **baix nombre d'alumnat**. Ja fa uns quants anys que aquesta problemàtica surt a la llum i s'engeguen campanyes arreu per a revertir la situació, cosa que a vegades s'aconsegueix i d'altres no.

De tots és coneguda la funció socialitzadora i vertebradora que fa l'escola i que **un poble sense escola té molt poques possibilitats de mantenir-se viu i actiu gaire temps**. Acaba sent un espai per a residents de cap de setmana i vacances però és poc atractiu per a les famílies que volen viure-hi tot l'any i treballar-hi.

A Borredà ja fa anys que hem vist davallar el nombre d'alumnes. **Durant uns anys no hi ha hagut noves incorporacions a P3** i aquest any, tot i que en l'actualitat l'escola té 20 alumnes, presenta una perspectiva no gaire engrescadora: hi ha força alumnes grans, a sisè, que acabaran la seva escolarització al poble el proper juny i marxaran a fer l'educació secundària a Berga. **L'escola quedarà amb menys de 10 alumnes** i aquest fet ha fet encendre els senyals d'alerta a la comunitat educativa i a tot el veïnatge.

S'han fet **reunions per a planificar quines accions cal fer per engrescar a tothom que tingui fills petits al poble a portar-los a l'escola** i a captar noves famílies fora del poble. A les primeres reunions hi ha participat, a més dels pares i mestres, l'ajuntament i l'oposició donat que s'ha entès de que es tracta d'una situació que afecta a tothom i cal que tothom s'hi involucri.

Dissabte dia 18 de febrer es va realitzar una reunió oberta a tots els veïns, per explicar de primera mà la problemàtica i les accions previstes, així com sumar idees i esforços a la campanya per al futur de l'escola. Hi va assistir molta gent, ja que tothom expressava que sentien seva la problemàtica.

La demanda de compromís s'ha centrat, sobretot, en **l'ajuntament**, a qui **se li ha demanat que asseguri el menjador escolar i l'oferta d'activitats abans i després de les classes** per a poder conciliar vida laboral i escola i facilitar que les persones que treballin fora del poble puguin portar-hi els fills. També en **l'obertura de la llar d'infants rural**, que ja estava prevista per al present curs escolar.

Des d'aquesta plataforma **instem a tothom fer seva aquesta idea**, de revertir la davallada d'alumnat i a coresponsabilitzar-se en les accions que tothom pugui fer com a veí per aconseguir-ho.

El mural de la façana de l'escola de Borredà.

Protegim el patrimoni immoble de Borredà

MOCIÓ DEL GRUP TJB-CUP PER A LA PROTECCIÓ DEL PATRIMONI DEL POBLE

El 19 de desembre es va celebrar el darrer Ple Ordinari de l'any 2016 a l'Ajuntament de Borredà. **El nostre grup va presentar una moció amb la finalitat de conservar i promoure el patrimoni immoble del poble** i venia motivada perquè, ara com ara, la protecció del patrimoni a Borredà és mínima i es redueix a Sant Sadurní de Rotgers declarada BCIN (Bé Cultural d'Interès Nacional) l'any 1984. No hi ha cap element declarat com a BCIL (Bé Cultural d'Interès Local) ni BIPCC (Bé Integrat Patrimoni Cultural Català).

Als pobles de menys de 5000 habitants, com és el cas de Borredà, són els ajuntaments i els Consells Comarcals els responsables de la protecció dels béns integrants del patrimoni cultural català que, tot i la seva significació i importància, no compleixin les condicions pròpies dels béns culturals d'interès nacional.

La nostra proposta demanava iniciar els tràmits davant el Consell Comarcal i fer les gestions tècniques necessàries per a **declarar com a BCIL els edificis d'interès de Borredà** inclosos a les Normes Subsidiàries de Planejament Urbanístic (NNSS) aprovades l'any 2002 i que contemplen masies, esglésies, molins i edificis dins el casc urbà.

La proposta va ser rebutjada amb els 4 vots del Grup Municipal Compromís x Borredà – PSC.

SITUACIÓ DEL PATRIMONI IMMOBLE DE BORREDÀ

L'Inventari del Patrimoni Cultural de Borredà recull **116 elements patrimonials** dels quals **72 són patrimoni immoble**.

El nivell de protecció que atorguen les **Normes Subsidiàries de Planejament urbanístic no és suficient** per preservar en la seva totalitat els elements patrimonials. De fet, **elements arquitectònics tradicionals del poble han estat substituïts o eliminats**. Les Normes en poden inhabilitar l'enderroc, l'ampliació o el canvi d'ús però **no protegeixen el patrimoni de la degradació** i només preveuen intervenir en casos extrems i que suposin un perill per les persones.

El percentatge més alt en la titularitat dels béns és privada i això és positiu en la majoria dels casos i molt negatiu en altres. En general predomina el bon estat de conservació perquè en alguns casos són residències habituals dels seus propietaris o llogaters, però les **cases en desús, sobretot les que els falta la coberta, s'han degradat ràpidament**. En aquesta situació es troben **la majoria de molins**: Només s'han salvat de la degradació les segones residències i els que es fan servir per usos turístics.

Un cas especialment sagnant és Can Font (**Cal Royo o casa del pou**), una construcció del segle XVI inclosa a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya: Finestres amb vidres trencats, coberta en força mal estat i imatge general d'**abandonament i degradació**. El propietari no hi viu, la casa està a la venda i no s'hi ha fet cap reforma des de temps immemorials. En nom del respecte a la propietat aliena als veïns de Borredà només ens queda anar veient com dia a dia l'abandonament i la degradació s'emporten una part de la nostra història.

La titularitat privada fa molt difícil la protecció del patrimoni immoble en casos de deixadesa o abandonament: Catalogar un edifici suposa per al propietari unes condicions concretes que l'obliguen a una conservació del monument i no només a un aprofitament d'aquest. Hi ha la creença que és una manera d'hipotecar els drets sobre la propietat.

L'única manera de sortir de l'atzucac és trobar **mesures consensuades amb els propietaris, o que les administracions agafin la paella pel mànec**. No podem deixar que part del nostre patrimoni cultural i social quedi determinat per interessos que no siguin els de la seva conservació com un bé comú i part de la memòria col·lectiva.

COM ESTÀ LA SITUACIÓ ALS MUNICIPIS VEÏNS?

El primer que s'ha de dir és que **a la majoria de pobles no hi ha un marc legal específic**. La protecció del patrimoni depèn en bona mesura de la sensibilitat sobre la matèria del govern municipal de torn. Desgraciadament i massa sovint la catalogació dels elements patrimonials **està condicionada als interessos dels ajuntaments en la seva planificació urbanística**, a vegades pressionats per agents urbanístics, d'altres per interessos propis de la gestió municipal. També depèn de la seva capacitat de resistència a les pressions dels propietaris dels béns susceptibles de ser declarats BCIL. Propietat privada versus bé públic.

A Casserres, poble de 1595 habitants hi ha 203 elements considerats com a patrimoni immoble i en destaca, com a Borredà, l'arquitectura popular de les masies i els molins. Doncs bé, **Casserres ha declarat 17 BCIL. Té protegit com a BCIL i per iniciativa del seu consistori el 8.3% del seu patrimoni immoble. Borredà el 0%**.

Sant Jaume de Frontanyà el nostre poble veí amb només 24 habitants **té 1 BCIN i 8 BCIL**. **Berga té 34 BCIL** que inclouen cases, esglésies, fonts, molins, etc. **Vilada** el 2010 va declarar com a **BCIL l'església de Santa Magdalena de Guardiolans**.

A Girona està protegit com a BCIL fins i tot el so de les campanes.

FER EL CONTRARI DEL QUE ES PREDICA: AL BLOC L'ALCALDE PARLA DE PATRIMONI

En Joan Roma ha expressat diverses vegades al seu bloc que la protecció del patrimoni és per a ell i el seu equip una prioritat:

27/04/2006 "... El que no podem tolerar és que per rigidesa o intransigència, els edificis caiguin i ja no siguin de ningú".

15/07/2007 "... No és lògic a les alçades que estem en la vida dels ajuntaments i de la Generalitat i que no haguem resolt aquesta situació. I és penós comprovar el deteriorament de edificis que en altres països serien motiu de visita de primer ordre. Som a temps de salvar-los, però cal la voluntat dels qui n'ostenten la propietat i de qui està obligat a vetllar per la seva preservació. Fins ara els passos donats han estat pràcticament nuls, o com a mínim sense solució. No esperem que en caiguin uns quants per lamentar no haver-ho fet abans. Massa sovint s'ha esperat una desgràcia per tocar campanes d'urgència. Si tots estem d'acord en el què ens convé, que a qui pertoqui es posi a la feina".

01/09/2008 "... I els anys van passant, i el problema s'agreuja fins esdevenir escandalós. Altres països, voldrien tenir el patrimoni nostre. I de ben segur el cuidarien i procurarien treure'n el màxim profit. Aquí, estem lluny de tenir la sensibilitat suficient com per evitar la seva desaparició".

11/03/2010: "... I dintre del poble, es pot veure la magnífica ordenació i planificació de les cases, nascudes a partir d'un vell hostal a mig camí entre Berga i Ripoll. Aquesta casa, coneguda com la Casa del Pou, està protegida i properament serà restaurada, tot recuperant com espai públic, el vell pas entre l'era de la casa i la placeta, tapiat des de fa molts anys.???????"

05/07/2011: "... No ens podem permetre deixar caure cases o altres tipus de construccions, per molt privades que siguin perquè mai més les recuperarem, de manera que si es donen ajuts per la implantació d'activitats econòmiques, o per millorar paisatges, per mantenir boscos, rieres , etc, és justificable donar-ne per garantir la supervivència del patrimoni rural que tenim. Es un testimoni clau de la nostra història col·lectiva".

No hi podem estar més d'acord. Posem doncs el fil a l'agulla i passem de les paraules als fets.